

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Provinciæ Paraquariæ Societatis Jesv

Techo, Nicolas

Leodii, MDCLXXIII.

Cap. 34. Gesta in Assumptionis urbe narrantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38528

misius, quoties per montium viatumque prærupta properabit, quā opima spolia dæmoni detraxerit, quo animo per loca invia, per impeditissima nemora, per immensas paludes, per occurrentia passim ferarum spelæa, per rupes, per mille discrimina, exiguo & pñè nullo viatico, cucurrit: quot annis, pane, vino, & caro pñè deficientibus, viram radicibus, & leguminibus sustentari, nihil aliud tot laboribus querens, quā ut Indus converteretur ad Dominum, paucis scribere difficile foret: & speramus pro dignitate scripta esse in libro vita. Acaraïense & Igua-suanum oppida, ex reductione Indorum constructa, magnâ ex parte ei debentur. Transfugas, adito presenti mortis periculo, postliminiò ad Christi caulas reduxit, Caaiguarum gentem rebus Christianis utcumque conciliavit. Guairanæ transmigratores magnâ ope juvit, & multa alia præstítit sparsim in hoc operc denarrata. Quæ opera condiebat excellenti planè virtutum delectu. Nam ita opus, & actionem externam, cum ardentissimo orandi studio semper conjungebat, ut alteri dum taxat, non utrique simul, studuisse videretur. De genibus diurnum Sacerdotum penum in templo quotidie persolvebat. Tribus horis integris mane ante Sacrum piis commentationibus & affectibus animum pascebat. Nullo die flagellationem acerrimam omittebat. Reliquum tempus in varias, studiosas, compositasque Divos colendi praxes ita diviserat, ut ne momentum quidem à pietate vacuum clabi fineret. Inter qua exercitia mirabatur identidem, quā homines velaniâ capti, tantas Cælitum illecebras, quas ipse sentiebat, fluxis amarent deliciis posthabere, & fastiditis æternis voluptatibus, mentem inanitatem pascere. Nec deearant Religio-fissimo homini alia virtutes, difficillimis temporibus opportunæ. Statim ac regimini admotus est, ordinandis oppidis, & adornandis novis expeditionibus, operam navavit. Ejus missu Petrus Romerus selectam quadringentorum Neophytorum manum, Argentei fluminis Prætore postulante, ad Caracarum paludem, centum circiter leucis distantem, comitatus, egregiè se Reipublicæ commendavit. Hanc paludem quadraginta leucis longam Caracaræ, Capelaci, & Menepes, ferocissimi homines, partim Ethnici & sylvestres, partim in Sanctæ Annæ oppido educati, sed jam olim discordiatum furoribus agitati, desertâ Fide & urbanitate rebellando infidebant: unde in viatores involantes, quâ terrâ, quâ fluvio, prædam per incognitos meatus inter cannarum opacitatem & labyrinthos secessus abigebant; nec ita pridem eruptione factâ, templum Sanctæ Luciæ cremaverant; eoque se retraxerant Petri Spinosæ, Societatis nostræ Sacerdotis, maestores. Denique diuturnâ impunitate insolentes omnia audebant. Nec facilis erat ad eos accessus, quippe palus unico ostio, ericetis & uligine obstruso, cum Parana continuatur: paludis verò interiora insulis natatilibus, ut in Belgio ad Audomarum, discriminantur; in quas exscendere ut periculoso advenis, sic indigenis securum perfugium est. Perrupere tamen omnia ab Romero animati nostri Neophyti, reluctantesque Barbaros ex uliginosis locis eruentes, aliquot eorum trucidatis, vi additionem plures coegerè, captiis omnibus Joanni Garaio Hispanorum Duci traditis, à quo Neophyti nostri magnâ laude maestati sunt. Hac victoriâ factum, ut Sanctæ Luciæ oppidum utcumque restauraretur, viatores tuti per Paranam navigarent, & Hispanorum Indorumque municipia securitatem consequerentur. Dimissis copiis, Romerus centum & quinquaginta leucarum itinere ad portum Boni-aëris, Prætori Regio patrata narraturus, & alia negotia expediturus, perrexit.

CAPUT
XXXIV.
Gesta in Af-
sumptionis
urbe nar-
ratur.

Portenta sa
Gomeſia cu
ratio,

CIRCA ea tempora, Assumptionis urbis civium pietas in Cœlorum Reginam florebat, quam excitabat statua ejus perelegans in Partheniorum facello decenter collocata, quæ quoties è loculo elata per urbem solemni pompa circumferebatur, omnium animos & oculos penitus rapiebat; durante in plures dies sensu pietatis, & optimâ Matre in Clientes suos beneficia spargente. Exemplum esto. Catharina Gomesia brachium viperæ morsu contractum, nequequam adhibitis remediis, omnino obstupuerat, & malum nullâ arte medicabile per viginti-quinque annos duraverat: adeò pertinaci dolore, ut quoties occurserent tempestatum vicissitudines optima mulier acerbissimis cruciatibus afflisteretur; donec eo die, quo

institutâ

institutâ supplicatione Virginis statua è facello efferebatur, auditô tympanorum campanarumque sonitu, in spem veniet recuperandâ sanitatis, si se ei commendaret. Nec spem fecellit eventus: nam postquam rosarium, contactu Venerabilis Statuae consecratum, uti optaverat, accepit, brachioque admovevit, repente dissolutis nervis, & mox confirmatis, pristinas vires recepit, non sine aggratulatione totius urbis, ad miraculum, legitimis tabulis autoritateque contestatum, stupentis. Infantî recens nato ita cruribus pedes adhærebant, ut avelli nullâ arte possent, sed oleum ante Statuam Virginis in pensili lampade ardens penitus & subiò avulsit. Idem antidotum profuit mulieris fluido irremediabilique ulceri persanando. Magdalena Figueroa, nobilis matrona, & Joannes Fernandes, peste ad extrema deducti, ubi portento olio uncti sunt, sanitate percepere. Adolescens feroci ex equo casu pene exanimatus, invocata ejusdem Virginis ope, conceptoque congregationis Partheniae incundae desiderio, præter spem convaluit. Infans pro mortuo habitus, implorato pro eo tanta Principis favore, supra spem etiam drepentè resumpsit animum: & alii alia beneficia extra naturâ ordinem consequuti creduntur. Imago Divi Ignatii puero lethaliter ægrotanti, & Indæ mulieri animam vix jam reciprocanti, saluti fuit. Domois duas totidem dæmones lemuresve infestissimas habebant, nec aliud gemino malo remedium repertum est, quam imploratio nostri fundatoris. Ibidem magnam admirationem habuit supplicatio ab pueris instituta in memoriam Christi patientis. Ibant plerique longo ordine talari ueste induiti, cucullatiq; unâ manu crucis, alterâ rosaria præferentes, per justa verò intervalla fereris imposta erant pueri Iesu statuae Paßionis Domini instrumenta ad vivum repræsentantes, omnibus civibus in gemitu effusissimis.

*Et infantis.**Et allorum.**Supplicatio
pathetica.*

IN TERE A temporis Didacus Boroa Provincialis ad Itatinensem Provinciam Sociorum paucitatem laborantem pervenerat, quam paucitatem suppleverat tribus eò missis Sociis, quorum adjumento duæ coloniæ restauratæ sunt: ad quam rem multum contulit præsentia Provincialis, autoritate gentis primores donisque allientis, & ad indagationem coram animantibus. Inde in Paraquaria rediens, Pirapium fluvium, ripas suas latè prætergressum, crate ex cannis contextâ, non sine periculo transmisit: nam quamvis haec cannae cruribus humanis crassiores sint, & reticulatum colligata non facilè mergantur, quia tamen ob viriditatem graves erant, ubi pondus excepero, in fluvium primum depresso, & mox ab profluvio violenter tractæ, Provincialem in aquas toto fermè corpore submersum tamdiu tapuete, quoique ab natandi peritis ad aliud littus impelleretur. Altero die alium fluvium longè majori discrimine transiit. His iti regionibus in usu est, bovinum corium flexibili ligno marginatum in concavitatem formare, cui impositi viatores ab circumstantibus Indis sustentantur, donec ex una ripâ in aliam transferantur. Provincialis uni eorum se committens, ubi ad medium fluminis pervenit, accendentibus pluribus, quam par erat, natatoribus, marginem contingere officii ergo a ventibus, officio pene in perniciem verso, submersus est. Cucuifensem fluvium exundantem in cymba, ex corticibus arborum compaginata, transmisit. Nec majora fuere pericula ab aquis, quam à Pañaguis, hominum ferocissimis, eas terras latrocino & crudelitate perpetuò infestantibus, aut ab immensis paludibus, per quas nudatis fermè corporibus viatores non interrupto quadraginta leucarum tractu iter faciunt. Per hæc pericula, ducentis circiter in itu & redditu confectis leucis, Assumptionis urbem postlimiò tenuit. Quæ sigillatim volui semel narrare, ut ex unius itineracione quantas quotidie Socii, eas terras pervadentes, patiantur difficultates, conjectatio fiat.

CAPUT
XXXV.
Didacus Bo-
roa Itatinë-
sem regio-
nem lufrat.*Itineris diffi-
cultas.*

PROVINCIALIS Boroa secundo Paranâ delatus, Tucumania collegia magno nostrorum & Indorum bono inspexit. Inde per portum Boni-aëris adverso Urvaïca, emenso sexcentarum leucarum spatio, ad Neophytorum nostrorum oppida iter reflexit, ordinatisque utecumque rebus, ad novas expeditiones Sociorum animos inflammavit. Primi prodiere, cum mille selectis Neophytis, Paulus Benn-

CAPUT
XXXVI.
Per Tapen-
sem regio-
nem excur-
ritur.

1640.